

לבחור נכון

ד', שבזה הוא מתקשת בתכלית השליםות של הכהונה האמיתית בכבודו יוצרו. ומפני שהיא תכליות המעלת, צריכה להיות מוטבעת בתכלית השליםות בהשגתה, ע"כ היא מחוברת לחופש הגמור. ע"כ הונחה לבחירה הגמורה ואני בידי שמים, כדי שעל ידה יגיע האדם לромמות מעלהו והתדרותו ליוצרו כפי חוקו, גם בשליטתו על עצמו ויכלתו המוחלטת לפי חוקו.

4. עין איה ברכות, ה, נה

יסוד זכות אבות המשמר לבנים הוא מפני שהאבות מטבחים מדותיהם הטובות בטבע לבב בנייהם, ואף סרו בפועל הבנים מדרך הירושה מ"מ כשהי" מה הטוב של האבות גדול מאד, פועל מה ירושת אבות שלעולם אי אפשר שיהיה קלוקול הבנים גדול כ"כ עד שלא יהיה אפשר שירפאו ממשותם, כ"א באיזה הערות מוסריות של חכמה או שבט ד' ע"י יסוריין יחוירו לעצם טבע נפשם הטובה שירשו מאבותיהם הצדיקים. והנה מה הירושה מאבותה תלוי הרבה בחזוק הקניין שהי' למדות הללו בנפש האבות, וגודל הרושים וההתעצומות שהי' בנפשם עמהם. וכל שיגדל יותר הרושים על נפש האבות מתכונות המדות הטובות כמה תעמיק פעולתם בטבע הבנים. עד שאבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב היו כ"כ דבקים במדות הקדשות והטובות שראויות להיות לנחלת לעם קדוש שם ד' נקרא עליון, עד שהסתפקה מעלטם להקנות קניין נצחי לבנייהם, מדותיהם הטובות כפי מה שאפשר לקבל לעם שלם בכללו.

5. אורות התורה יא, ב

האדם הישר צריך להאמין בחיוין. כלומר שיאמין בחוי עצמו והרגשותיו ההלכות

1. הלכות תשובה לרמב"ם פרק ה, א "רשות לכל אדם גותנה. אם רצה להטאות עצמו לזרק טובה ולהיות צדיק הרשות בידו. ואם רצה להטאות עצמו לזרק רעה ולהיות רשע הרשות בידו. כלומר הן מין זה של אדם פיה ייחיד בעולם ואין מין שני דומה לו בזה הענין שימה הוא מעצמו בדעתו ובמחשבתו יוציא הטוב והרע והוא כל מה שהוא חפץ ואין מי שיעקב בידו מלחשות הטוב או הרע."

2. מהר"ל תפארת ישראל פרק ג

نمצא לך ההפרש שיש בין האדם ובין כל הנמצאים התחתונים ועליונים. כי העליונים שלמותם בפועל ואינם צריכים להוציאו שלמותם אל הפועל; והתחתונים זולת האדם אין להם גם כן יציאה אל הפועל, כי מה שנבראו עליו אין השתנות ויציאה לפועל בהם. אך האדם הוא בכוח וווצה אל הפועל. ויראה ששמו מורה על דבר העצמי לו, שהוא מיוחד בו האדם מכל. וזה שהוא נקרא אדם על שהוא עדיף מן האדמה...ולכך שלמות האדם נקרא גם כן בשם פרי, וכדכתיב בקרוא (ישעה ג') אמרו צדיק כי טוב, כי פרי מעלהיהם יאכלו. הרי שהזכות והשלמות יקרא פרי".

3. עין איה ברכות ה קז

ואלה הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. השליםות האמיתית היא להתדרות לשם יה' כפי האפשרות בחוק נברא. והנה אמתה שלימים היא החופש הגמור שהוא הוראה ליכולת הגמורה, כי ג"ז שיש איזה דבר מכירח, אין כאן שלימות החופש והיכולת. ע"כ המעלת היוטר עלילונה באדם היא יראת

6. דרך ה' חלק א', פרק חמישי, ג-ז
"אמנם פרט א' יש שיוצאה מן הכלל הזה, והוא מה שנוגע לבחירתו של האדם. כי כיוון שרצה האדון ית"ש שיהיה יכולות לאדם לבחור במה שירצה מן הטוב וממן הרע, הנה עשוו בלתי תלוי בזה בזולתו, ואדרבא נתן לו כח להיות מניע לעולם עצמו ולבריותיו כפי מה שיבחר בחפצונו. ונמצאו בעולם ב' תנועות כלויות הפכוות: הא' - טבעית מוכחת, והב' - בחירותית. הא' מלמעלה למטה, והב' מלמטה למעלה... ואולם צריך שתשׂיע, כי גם האדם עצמו אין כל מעשיו בחוריים, אבל יש מהם שיהיו מצד בחירותו, ויש אחרים שיסובב להם מצד גזירה עליונה".

בדורך ישרה מיסוד נפשו, שהט טובים ושידרים ושהם מולייכים בדרך ישרה. התורה צריכה שתהייה נר לרגלו, שעיל ידה יראה את המקום שם הטועות עלולה, שלפעמים תתע הנפש בתהו לא דרך. אבל המעד התמידי צריך להיות הבטחון הנפשי. האיש היישראלי מחויב להאמין, שנשמה אלהית שרויה בקרבו, שעצמותו כולה היא אוחת ממן התורה. ואות ממן התורה היא עולם מלא, ההולך ומתדרבה לאין שיעור, כי אפילו להתרפשות הרוחנית של גרגר חול אחד ג"כ אין מידה וקצב, ולא יכולו שננות האדם לבאר את כל המונח החקים המיסדים בחכמה ומשולבים בדעה ובגבורת נוראה שבקרבנו. וכל וחומר העם צריך בכללו להאמין באמונה בהירה ונלהבת מאד בחינו בנטיותו וללכת בהם בביטחון, אז ידע איך משתמשים לאורה של תורה חיים.